

Att. Sr. Thomas Bach

President

Comitè Internacional Olímpic

Château de Vidy 1007 Lausanne Switzerland

Benvolgut President,

Ens dirigim a vostè com a **President del Comitè Olímpic de Catalunya** i com a **Secretari General de l'Esport de la Generalitat de Catalunya** per informar-lo de la situació política i social que viu el nostre país i que afecta directament a la representació internacional del nostre sector esportiu.

Com segurament ja sap, Catalunya té previst celebrar un **referèndum d'autodeterminació el pròxim 1 d'octubre**. El govern de Catalunya ha convocat la ciutadania a fer ús del seu dret a decidir per escollir lliurement el seu futur col·lectiu. Tot el sector esportiu del país no n'està al marge i totes les federacions esportives catalanes han mostrat clarament el seu suport a què els catalans puguin exercir-lo.

Resulta obligat recordar, en relació a aquest anhel, que Catalunya és i ha estat sempre una país amb una forta vocació esportiva:

*La història del Comitè Olímpic de Catalunya es remunta al **1913**, quan en Josep Elias i Juncosa, promotor de la seva fundació, escriu al Baró de Coubertin demanant-li pel reconeixement del nou Comitè Olímpic que està a punt de fundar. Les converses es van aturar durant la 1a Guerra Mundial, però fruit d'aquestes, l'any **1922**, vint-i-quatre federacions esportives i personalitats del moment van acordar fundar-lo. Alguns dels seus membres destacats foren el Baró de Güell, que temps després seria nominat a membre del Comitè Internacional Olímpic, el senyor Elies Juncosa, el Dr. Farnés i en Cabot i Co de Triola. La nova entitat, de la que ja en formaven part fins a 19 federacions esportives, es va anomenar **Confederació Esportiva de Catalunya**.*

*Només un any més tard, el **1923**, el Comitè Internacional Olímpic va atorgar la **Copa Olímpica** a la Confederació Esportiva de Catalunya. Era la màxima distinció del moment dins l'incipient moviment olímpic. A Espanya, cap altra entitat l'havia rebut mai. La proximitat entre el Baró de Coubertin i el Sr. Elies Juncosa ho va fer possible. En aquell moment, l'objectiu que es perseguia era ben clar: organitzar o participar en els Jocs Olímpics que s'havien de celebrar l'any 1924. Però el cop d'estat del General Primo de Rivera i els 7 anys de dictadura que el van seguir ho van impedir. Els Jocs van celebrar-se a Paris. Aquella dictadura també va frustrar l'anhel declarat de participar en els Jocs d'Amsterdam del 1928.*

Del 1930 al 1936 Catalunya viu un altre moment de molts canvis polítics i socials. Així, es crea la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, hereva de la Confederació Esportiva de Catalunya, que actualment agrupa 69 Federacions esportives, 18.500 clubs, dóna cobertura a més de 700.000 persones federades i presideix el Comitè Olímpic de Catalunya. El 6 d'octubre del 1936, Lluís Companys, President de la Generalitat de Catalunya, proclama l'Estat Català dins la República Federal Espanyola. I en el terreny esportiu, hi ha un moviment popular per organitzar l'Olimpíada Popular del 1936 davant la celebració dels Jocs Olímpics del Berlin de l'Alemanya nazi el mateix any. Però un nou cop d'Estat d'un militar espanyol, el general Franco, i quaranta anys de dictadura van acabar amb totes les aspiracions socials i polítiques. La població catalana, ocupada militarment, va patir una llarguíssima repressió cultural i política les conseqüències de la qual van superar de molt els anys de dictadura, fins a arribar a l'actualitat.

Per tant, Catalunya sempre ha estat compromesa amb l'olimpisme. Ja al mes de març de l'any 1991, el Comitè Olímpic de Catalunya va adreçar-se al Comitè Internacional Olímpic per demanar formalment el seu reconeixement. L'any següent, el Comitè Internacional Olímpic va acusar rebut de la petició tot i no respondre formalment a la sol·licitud. En aquella època, a un any vista de la celebració dels Jocs Olímpics i Paralímpics de Barcelona '92, la petició de reconeixement tenia com a objectiu principal fer possible la participació d'una delegació d'esportistes catalans als Jocs que s'havien de celebrar a Barcelona, la capital de Catalunya.

Tot i que aquesta petició no va ser acceptada, els catalans es van abocar a organitzar uns Jocs que molts van considerar els millors de la història i que van marcar una tendència: la de la conservació i aprofitament del llegat olímpic. Barcelona i Catalunya van saber aprofitar l'oportunitat per créixer en infraestructures esportives i donar continuïtat a l'ús de totes aquelles instal·lacions amb l'objectiu de millorar l'accés a l'activitat física i esportiva de tota la població. Barcelona i Catalunya, d'aleshores ençà, han esdevingut un pol d'atracció turística i esportiva de reconegut prestigi.

Avui, el renovat Comitè Olímpic de Catalunya es torna a adreçar al Comitè Internacional Olímpic per fer-los saber que la gran majoria de la mateixa població i les mateixes institucions catalanes que es van implicar a fons en l'organització dels Jocs de Barcelona mantenen intacta la voluntat de poder participar amb una delegació pròpia als Jocs Olímpics.

Volem informar de primera mà al Comitè Internacional Olímpic que la societat catalana viu immersa en un moment de canvis socials i polítics sense precedents que, entre moltes altres coses, han de facilitar l'anhelat desig del reconeixement per part del Comitè Internacional Olímpic.

És per tot això, que des del COC us fem saber que si **el resultat del referèndum del dia 1 d'octubre recull una àmplia majoria a favor de què Catalunya esdevingui un Estat, el Comitè Olímpic de Catalunya iniciarà els tràmits oportuns per sol·licitar el seu ple reconeixement internacional i el seu dret a esdevenir membre del CIO.**

Cordialment,

Gerard Esteva
President del Comitè Olímpic de Catalunya

Gerard M. Figueras
Secretari General de l'Esport
Generalitat de Catalunya

Barcelona, 27 de setembre de 2017